

Република Србија

УПРАВНИ СУД

10 У. 2637/14

05.10.2015. године

Београд

Управни суд, судија др Јадранка Ињац, судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Јавног предузећа за телекомуникације “Телеком Србија” а.д., Београд, Ул. Таковска 2, поднетој против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштити података о личности, ради поништаја решења број: 07-00-04029/2013-03 од 16.01.2014. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, дана 05.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Оспореним решењем у ставу првом диспозитива наложеној је тужиоцу да без одлагања, а најкасније у року од три дана од дана пријема тог решења Еколошком удружењу грађева Коцељева “За спас лопте” из Коцељеве, достави тражене информације, односно копије уговора о постављању дигиталне телефонске централе или антене која се налази у општини Коцељева у селу Љутицама, с тим што ће пре достављања копије уговора заштити и учинити недоступним личне податке којим би се повредило право на приватност лица на које се информације односе, као што су: адреса становања, лични и матични број грађана и сл., уколико су такви подаци садржани у наведеном уговору и исте учинити недоступним. Ставом другим диспозитива оспореног решења одређено је да ће тужилац о извршењу решења обавестити Повереника у року од 7 дана од дана пријема решења.

Тужилац у тужби поднетој Управном суду дана 14.02.2014. године, оспорава законитост решења туженог органа наводећи да није државни орган нити орган територијалне аутономије и локалне самоуправе нити му је било којим прописом поверено вршење јавних овлашћења. Истиче да је уврштен у Каталог органа јавне власти у смислу приступа информацијама од јавног значаја, али да наведени Каталог не представља конститутивни правни акт којим се тужилац проглашава органом јавне власти, већ пре свега има информативни карактер. Указује да одредбом члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јасно прописано ко се сматра органом јавне власти. Истиче да је тужба благоремењена и основана, као и да у наведеном управном поступку није успео да оствари своја права, па је био принуђен да покрене управни спор у смислу одредбе члана 24. став 1. Закона о управним споровима, а у вези члана 8. и 6. истог Закона. Предлаже да се оспорено решење поништи. Трошкове спора је тражио али исте није определио.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао

да тужбу треба одбацити, као изјављену од стране неовлашћеног лица.

Према одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", бр. 120/04 и 54/07), подношење захтева и остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја је управна ствар. Захтев за приступ информацијама од јавног значаја решава применом одредбе Закона о општем управном поступку, а орган власти од кога се тражи информација, против чије одлуке је дозвољено подношење жалбе, има положај првостепеног органа.

Одредбом чл. 11. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), прописано је да тужилац у управном спору може да биде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес.

Одредбом чл. 26. ст. 1. тач. 4. Закона о управним споровима, прописано је да ће судија појединац решењем одбацити тужбу и ако утврди: да се управним актом који се тужбом оспорава не дира у очигледно право тужиоца или у његов на закону заснован интерес (чл. 11. ст. 1.), с тим да је ставом 2. истог члана прописано да ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овог члана, то ће учинити веће суда.

У конкретном случају Предузеће за телекомуникације "Телеком Србија" А.Д. Београд, није странка у управном спору, јер решењем Повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, није решавано о неком праву или на закону заснованом интересу тог предузећа, већ је решавано о дужности Предузећа "Телеком Србија" А.Д. Београд да, као надлежни орган јавне власти, поступи по захтеву стране, тражиоца информације, у смислу чл. 3., чл. 5., чл. 16. и чл. 21. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Због тога, Предузеће за телекомуникације "Телеком Србија" А.Д. Београд, нема правни интерес ни активну легитимацију за подношење тужбе у управном спору.

Према оцени овог суда, орган власти који решава по поднетом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, против чије одлуке је дозвољено изјављивање жалбе, има процесни положај првостепеног управног органа, па у тој ствари не може истовремено да има положај странке и да буде тужилац у управном спору.

Са изнетих разлога Управни суд је одлучио као у диспозитиву решења применом одредби чл. 26. ст. 2. у вези ст. 1. тач. 4. истог члана Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) диспозитива.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 05.10.2014. године, 10 У. 2637/14

Судија

др Јадранка Ињац,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења тужилац има право на приговор у року од 8 дана од дана достављања решења. Приговор се подноси Управном суду, а о приговору одлучује Посебно веће суда.

ЦРП/РР

Задатност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић